

“मीठे बच्चे- तन-मन-धन अथवा मन-वचन-कर्मबाट यस्तो सेवा गर जसबाट २१ जन्मको लागि बाबाद्वारा रिटर्न मिलोस्। सेवामा कहिल्यै पनि आपसमा मनमुटाव हुनु हुँदैन।”

प्रश्न:- ड्रामा अनुसार बाबाले जुन सेवा गराइरहनु भएको छ त्यसमा अभि तीव्रता ल्याउने विधि के हो ?

उत्तर:- आपसमा एकमत होस्, कहिल्यै पनि कुनै मतभेद नहोस्। यदि मतभेद भयो भने के सेवा गछौं ? त्यसैले आपसमा मिलेर संगठन बनाएर सर-सल्लाह गर, एक अर्काको सहयोगी बन। बाबा त सहयोगी हुनुहुन्छ नै तर “हिम्मते बच्चे, मददे बाप...” यसको अर्थलाई यथार्थ रूपमा बुझेर महान् कार्यमा सहयोगी बन।

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा बच्चाहरू यहाँ आउँछन् रूहानी बाबाको पासमा रिफ्रेश हुन। जब रिफ्रेश भएर फर्केर जान्छन् अनि गएर अवश्य पनि केही गरेर देखाउनु पर्छ। हरेक बच्चाको सेवाको सबुत दिनुपर्छ। जसरी कुनै-कुनै बच्चाहरूले भन्छन्- हाम्रो सेवा केन्द्र खोल्ने मन छ। गाउँघरमा पनि सेवा गछौं नि। त्यसैले बच्चाहरूलाई सदैव यो ख्याल हुनुपर्छ- हामीले मन, वचन, कर्म, तन, मन, धनबाट यस्तो सेवा गरौं जसबाट भविष्यमा २१ जन्मको लागि बाबाद्वारा रिटर्न मिलोस्। यही ख्यालमा छ। मैले केही गर्छु ? कसैलाई ज्ञान दिन्छु ? सारा दिन यो ख्याल आउनुपर्छ। सेवा केन्द्र खोले पनि घरमा स्त्री-पुरुषको मनमुटाव हुनु हुँदैन। कुनै घमासान हुनु हुँदैन। संन्यासीहरू घरको घमासानबाट निस्कन्छन्। बेवास्ता गरेर जान्छन्। फेरि सरकारले उनीहरूलाई रोक्छ र ? उनीहरू त (संन्यासमा) केवल पुरुषहरू मात्रै निस्कन्छन्। अचेल कुनै-कुनै माताहरू पनि निस्कन्छन्, जसको कोही आफ्नो हुँदैन वा वैराग्य आउँछ, उनीहरूलाई पनि ती संन्यासीहरूले बसेर सिकाउँछन्। उनीहरूद्वारा आफ्नो धन्दा गर्छन्। उनीहरूको साथमा पैसा आदि सबै हुन्छ। वास्तवमा घरबारै छोडेपछि त फेरि पैसा राख्न आवश्यकता पर्दैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ। हरेकको बुद्धिमा आउनुपर्छ- मैले बाबाको परिचय दिनु छ। मनुष्यले त केही पनि जान्दैनन्, बेसमझ छन्। तिमी बच्चाहरूको लागि बाबाको आदेश छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू ! तिमीले आफूलाई आत्मा सम्झ, केवल पण्डित बन्ने होइन। आफ्नो पनि कल्याण गर्नु छ। यादद्वारा सतोप्रधान बन्नु छ। धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। नत्र धेरै पछुताउनु पर्छ। भन्दछन्- बाबा हामीले घरी-घरी बिसिन्छौं। संकल्प आउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ- त्यो त आउँछ नै। तिमी बाबाको यादमा रहेर सतोप्रधान बन्नु छ। आत्मा जो अपवित्र छ, उसले परमपिता परमात्माको नै याद गरेर पवित्र बन्नु छ। बाबाले नै बच्चाहरूलाई निर्देशन दिनुहुन्छ- हे आज्ञाकारी बच्चाहरू ! तिमीलाई आदेश गर्छु- मलाई याद गर्नु भने तिम्रो पाप काटिन्छ। सबैभन्दा पहिलो कुरा यो नै सुनाऊ, निराकार शिवबाबा भन्नुहुन्छ- म पतित-पावन हुँ। मेरो यादद्वारा नै विकर्म विनाश हुन्छ, अरू कुनै उपाय छैन। न कसैले बताउन सक्छ। अनगिन्ति संन्यासी आदि छन्, निमन्त्रण दिन्छन्- योग सम्मेलनमा आएर भाग लेऊ। तर उनीहरूको हठयोगबाट कसैको कल्याण त हुँदैन। धेरै योग आश्रमहरू छन् जसलाई यो राजयोगका विषयमा बिल्कुलै थाहा छैन। बाबालाई नै चिन्दैनन्। बेहदका बाबा नै आएर सच्चा-सच्चा योग सिकाउनुहुन्छ। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउनुहुन्छ। जसरी म निराकार छु। अस्थायी रूपमा यस तनमा आएको छु। भाग्यशाली रथ त अवश्य मनुष्यकै

२०७२ मंसिर ७ सोमबार २३-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन हो। साँढेको त भनिदैन। कुनै घोडागाडी आदिको कुरा होइन। न लडाईको कुनै कुरा हो। तिमीले जान्दछौ- हामीले मायासँग नै लडाई गर्नु छ। गायन पनि गरिन्छ- मायासँग हारे हार... तिमीले धेरै राम्ररी सम्भाउन सक्छौ तर अहिले सिकिरहेका छौ। कोही सिक्दा-सिक्दै पनि एकदम तल गिर्छन्। कसैमा मतभेद हुन्छ। दुई दिदी-बहिनीको पनि आपसमा कुरा मिल्दैन, मनमुटाव हुन्छ। तिम्रो आपसमा कुनै पनि मतभेद हुनु हुँदैन। मतभेद भयो भने बाबा भन्नुहुन्छ- यिनले के सेवा गर्लान्। धेरै राम्रा-राम्रा बच्चाहरूको पनि यस्तो हाल हुन्छ। अहिले माला बनायो भने त भनिन्छ बिग्रेको माला हो। यिनमा अभै यी-यी अवगुण छन्। ड्रामा प्लान अनुसार बाबाले सेवा पनि गराइरहनु हुन्छ। निर्देशन दिइरहनुहुन्छ। राजधानीमा घेराउ हाल। केवल एउटालाई मात्र कहाँ गर्ने हो र? आपसमा मिलेर सल्लाह गर्नु छ। सबैको एकमत हुनुपर्छ। बाबा एक हुनुहुन्छ तर सहयोगी बच्चाहरू विना काम कहाँ गर्नुहुन्छ। तिमीले सेवा केन्द्रहरू खोल्छौ, राय लिन्छौ। बाबाले सोध्नुहुन्छ- मदत गर्नेवाला हौ? भन्दछन्- हो बाबा, यदि मदत दिने नभए केही गर्न सकिदैनथे। घरमा पनि मित्र-सम्बन्धी आदि आउँछन् नि। गाली गर्छन्, उनीहरूले तिमीलाई कष्ट पुऱ्याइ रहन्छन्। तिमीले त्यसको पर्वाह गर्नु हुँदैन।

तिमी बच्चाहरू आपसमा बसेर सल्लाह गर्नुपर्छ। जसरी सेवा केन्द्र खोल्दा सबै मिलेर लेख्छन्- बाबा हामी टिचरको राय अनुसार यो काम गर्छौं। सिन्धी भाषामा भन्दछन्- ब त बारा (एकसँग दुई मिल्दा १२ हुन्छ)। १२ भयो भने अभै राम्रो विचार निस्कन्छ। कहीं कहीं एक आपसमा राय लिँदैनन्। यस्तो कुनै काम हुन सक्छ र? बाबा भन्नुहुन्छ- जबसम्म तिम्रो आपसमा संगठन नै छैन भने तिमीले यति ठूलो कार्य कसरी गर्न सक्छौ? सानो दोकान, ठूलो दोकान पनि हुन्छ नि। आपसमा मिलेर संगठन गर्छन्। यस्तो कसैले भन्दैन बाबा हजुरले मदत गर्नुहोस्। पहिले त सहयोगी बनाउनु पर्छ। फेरि बाबा भन्नुहुन्छ- हिम्मत बच्चे मदत बाप। पहिला त आफ्नो सहयोगी बनाऊ। बाबा मैले यति गर्छु बाँकी हजुरले मदत गर्नुहोस्। यस्तो होइन, पहिला हजुरले मदत गर्नुहोस्। हिम्मत मर्दा... यसको पनि अर्थ बुझ्दैनन्। पहिला त बच्चाहरूको हिम्मत चाहिन्छ। कस-कसले के मदत दिन्छन्? हिसाब-किताब सारा लेख्छन्- फलाना-फलानाले यो मदत दिन्छन्। बकाइ लेखेर दिन्छन्। बाँकी कहाँ एक एकले भन्छन् र- मैले सेवा केन्द्र खोल्छु, मदत गर्नुहोस्। यसरी त बाबाले खोल्न सक्नुहुन्न र? तर यस्तो त हुन सक्दैन। समितिहरू आपसमा मिल्नु पर्छ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार छ नि। कतिले त बिल्कुलै केही पनि बुझ्दैनन्। कोही धेरै हर्षित भइरहन्छन्। बाबाले त सम्झनुहुन्छ- यस ज्ञानमा धेरै खुशी रहनुपर्छ। एउटै बाबा, टिचर, गुरु मिल्नु भएको छ त्यसैले खुशी हुनुपर्छ नि। दुनियाँमा यो कुरा कसैले जान्दैन। शिवबाबा नै ज्ञानको सागर, पतित-पावन, सर्वका सद्गतिदाता हुनुहुन्छ। सबैका पिता पनि एउटै हुनुहुन्छ। यो कुरा अरू कसैको बुद्धिमा छैन। अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- उहाँ नै ज्ञानको सागर, मुक्तिदाता, गाइड हुनुहुन्छ। त्यसैले बाबाको मतमा चलनुपर्छ। आपसमा मिलेर सल्लाह गर्नु छ। खर्च गर्नु छ। एउटैको मतमा त चलन सकिन्न। सहयोगी सबै हुनुपर्छ। यो बुद्धि पनि हुनुपर्छ नि। तिमी बच्चाहरूले घर-घरमा सन्देश दिनु छ। सोध्छन्- विवाहमा निम्तो मिल्छ, जाउँ? बाबा भन्नुहुन्छ- किन नजाने? जाऊ, गएर आफ्नो सेवा गर। धेरैको कल्याण गर। भाषण पनि गर्न सक्छौ। मृत्यु सामुन्ने खडा छ, बाबा भन्नुहुन्छ- म एकलाई याद गर। यहाँ सबै पाप आत्माहरू छन्। बाबा पनि

२०७२ मंसिर ७ सोमबार २३-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन गाली गरिरहन्छन्। बाबासँग तिमीलाई बेमुख गरिदिन्छन्। गायन पनि छ— विनाश काले विपरीत बुद्धि। कसले भन्नुभयो? बाबाले स्वयं भन्नु भएको छ— मसँग प्रीत बुद्धि छैन। विनाश काले विपरीत बुद्धि छ। मलाई चिनेकै छैनन्। जसको प्रीत बुद्धि छ, जसले मलाई याद गर्छ, उसैले विजय पाउँछ। प्रीत बुद्धि भएर पनि याद गर्दैनन् भने सानो पद पाउँछन्। बाबाले बच्चाहरूलाई निर्देशन दिनुहुन्छ। मूल कुरा हो सबैलाई सन्देश दिनु। बाबालाई याद गर अनि पावन बनेर पावन दुनियाँको मालिक बन्। ड्रामा अनुसार बाबाले पनि बुढो शरीर लिनुपर्छ। वानप्रस्थमा प्रवेश गर्छन्। मनुष्यले वानप्रस्थ अवस्थामा नै भगवान्सँग मिल्नको लागि मेहनत गर्छन्। भक्तिमा त सम्भन्छन्— जप-तप आदि गर्नु, यी सबै भगवान्सँग मिल्ने मार्ग हुन्। कहिले भेटिन्छ त्यो केही थाहा हुँदैन। जन्म-जन्मान्तर भक्ति गर्दै आएका छन्। तर भगवान् त कसैलाई मिल्नु हुन्न। यो बुझ्दैनन्— बाबा आउनुहुन्छ नै तब, जब पुरानो दुनियाँ नयाँ बनाउनु पर्ने हुन्छ। रचयिता बाबा नै हुनुहुन्छ, चित्र त छ तर त्रिमूर्तिमा शिवलाई देखाउँदैनन्। शिवबाबा विना ब्रह्मा-विष्णु-शंकर देखाएका छन्, मानौं गला काटिएको छ। बाबा विना त अनाथ बनेका छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर तिमीलाई सनाथ बनाउँछु। २१ जन्म तिमी सनाथ बन्छौ। कुनै मेहनत रहँदैन। तिमीले पनि भन्छौ— जबसम्म बाबा मिल्नु हुन्न, तबसम्म हामी पनि बिल्कुलै अनाथ, तुच्छ बुद्धिका थियौं। पतित-पावन भन्छन् तर उहाँ कहिले आउनुहुन्छ, यो जान्दैनन्। पावन दुनियाँ हो नै नयाँ दुनियाँ। बाबाले कति साधारण रीति सम्भाउनुहुन्छ। तिमीलाई पनि समझमा आउँछ, म बाबाको बनेको छु, स्वर्गको मालिक अवश्य बन्छु। शिवबाबा हुनुहुन्छ बेहदका मालिक। बाबाले नै आएर सुख-शान्तिको वर्सा दिनु भएको थियो। सत्ययुगमा सुख थियो, अरू सबै आत्माहरू शान्तिधाममा थिए। अहिले यी कुरालाई तिमीले बुझ्दछौ। शिवबाबा किन आउनु भएको थियो? अवश्य पनि नयाँ दुनियाँको रचना गर्न। पतितलाई पावन बनाउन आउनु भएको थियो। उच्च कार्य गर्नुभयो थियो, मनुष्य घोर अन्धकारमा छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। तिमी बच्चाहरूलाई बाबा बसेर जगाउनुहुन्छ। तिमीलाई अहिले सारा ड्रामाको विषयमा थाहा छ— कसरी नयाँ दुनियाँ फेरि पुरानो दुनियाँ हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अरू सबै कुरा छोडेर एक बाबालाई याद गर। मलाई कसैसँग घृणा छैन। यो सम्भाउनुपर्छ— ड्रामा अनुसार मायाको राज्य पनि हुनु छ। अहिले फेरि बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा-प्यारा बच्चाहरू! अब यो चक्र पूरा हुन्छ। अहिले तिमीलाई ईश्वरीय मत मिलेको छ, यसैमा चलनुपर्छ। अब ५ विकारको मतमा चलनु छैन। आधाकल्प तिमी मायाको मतमा चलेर तमोप्रधान बनेका छौ। अहिले म तिमीलाई सतोप्रधान बनाउन आएको छु। सतोप्रधान, तमोप्रधानको यो खेल हो। ग्लानिको कुनै कुरा छैन। भन्दछन्— भगवान्ले यो जन्म-मरणको चक्रको नाटक नै किन रचनुभयो? किन भन्ने प्रश्नै उठ्दैन। यो त ड्रामाको चक्र हो, जुन फेरि दोहोरिइरहन्छ। ड्रामा अनादि छ। अहिले हो कलियुग, सत्ययुग बितेर गयो। अब फेरि बाबा आउनु भएको छ। बाबा-बाबा भनिरह्यौ भने कल्याण भइरहन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी अति गहन रमाइलो कुरा हुन्। भन्दछन्— शेरनीको दूधको लागि सुनको भाँडो चाहिन्छ। सुनको बुद्धि कसरी बन्छ? आत्मामा नै बुद्धि हुन्छ नि। आत्माले भन्छ— मेरो बुद्धि अहिले बाबा तिर छ। मैले बाबालाई धेरै याद गर्छु। बस्दा-बस्दै बुद्धि अरू तिर जान्छ नि। बुद्धिमा कामधन्दा याद आइरहन्छ। त्यसैले तिम्रो कुरा सुन्दै सुन्दैनन्। मेहनत छ। जति-जति मृत्यु नजिक आउँदै जान्छ, उति तिमी धेरै यादमा रहन्छौ। मर्ने

२०७२ मंसिर ७ सोमबार २३-११-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन

बेलामा सबैले भन्छन्— भगवान्लाई याद गर्नुहोस् । अहिले बाबाले स्वयं भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । तिमी सबैको वानप्रस्थ अवस्था हो । फर्केर जानु छ त्यसैले अब मलाई याद गर । अरू कुनै कुरा नसुन । जन्म-जन्मान्तरको पापको बोझ तिम्रो शिरमा छ । शिवबाबा भन्नुहुन्छ— यतिबेला सबै अजामिल छन् । मूल कुरा हो यादको यात्रा जसद्वारा तिमी पावन बन्छौ, फेरि आपसमा प्रेम पनि हुनु पर्छ । एक-अर्कासँग राय लिनुपर्छ । बाबा प्रेमको सागर हुनुहुन्छ नि । त्यसैले तिमी पनि आपसमा धेरै प्रिय हुनुपर्छ । देही-अभिमानि बनेर बाबालाई याद गर्नु छ । दिदी-भाइको सम्बन्ध पनि तोड्नु पर्छ । भाइ-बहिनीसँग पनि योग नराख । एक बाबासँग मात्र योग राख । बाबाले आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने तिम्रो विकारी दृष्टि समाप्त हुन्छ । कर्मेन्द्रियहरूद्वारा कुनै विकर्म गर्नु हुँदैन । मनमा तूफान अवश्य आउँछ । यो धेरै ठूलो लक्ष्य हो । बाबा भन्नुहुन्छ— हेर, कर्मेन्द्रियहरूले धोका दिन्छन् त्यसैले होशियार बन । यदि उल्टो कर्म गर्नु भने समाप्त । चढे तो चाखे बैकुण्ठ का मालिक... मेहनत सिवाय कहाँ केही हुन्छ र । धेरै मेहनत छ । देह सहित देहका... कसै-कसैको त बन्धन नभए पनि फँसिरहन्छन् । बाबाको श्रीमतमा चल्दैनन् । तिम्रो पासमा लाख, दुई लाख रूपैया छ होला, ठूलो परिवार होला तैपनि बाबा भन्नुहुन्छ— धेरै धन्दा आदिमा नफँस । वानप्रस्थी बन । खर्च आदि कम गर । गरिबहरू कति साधारणसँग चल्छन् । अहिले के-के चीज निकलेका छन्, कुरै नगर । धनी व्यक्तिहरूले धेरै खर्च गर्छन् । नत्र पेटलाई के चाहिन्छ ? बस्, एक पाउ आँटा । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) आपसमा धेरै-धेरै प्रिय बन्नु छ तर भाइ-बहिनीसँग योग राख्नु छैन । कर्मेन्द्रियद्वारा कुनै पनि विकर्म गर्नु छैन ।
- २) एक ईश्वरीय मतमा चलेर सतोप्रधान बन्नु छ । मायाको मतलाई छोडिदिनु छ । आपसमा सँगठन बलियो बनाउनु छ, एक अर्काको सहयोगी बन्नु छ ।

वरदानः— आफ्नो मूल संस्कारको परिवर्तनद्वारा विश्व परिवर्तन गर्ने उदाहरण स्वरूप भव

हरेकमा जुन आफ्नो मूल संस्कार छ, जसलाई स्वभाव (नेचर) भन्छौ, जसले समय समयमा उन्नति गर्नमा बाधा पार्छ, त्यो मूल संस्कारलाई परिवर्तन गर्ने उदाहरण स्वरूप बन, तब सम्पूर्ण विश्वको परिवर्तन हुन्छ । अब यस्तो परिवर्तन गर जसले गर्दा कसैले यो वर्णन नगरून्— यिनको यो संस्कार त शुरूदेखि नै छ । जब प्रतिशतमा, अंश मात्र पनि पुरानो संस्कार नदेखियोस्, वर्णन नहोस् तब भनिन्छ— यिनी सम्पूर्ण परिवर्तनको उदाहरण स्वरूप हुन् ।

स्लोगनः— अब प्रयत्नको समय बित्यो, त्यसैले दिलबाट प्रतिज्ञा गरेर जीवनलाई परिवर्तन गर ।